

BUDAPEST vigalmi negyede abban feltétlenül hasonlít a többi európai bulihelyszínre, hogy itt is a sűrűn sorjázó kocsmák és éttermek, büfék adják meg a városrész alapjellegét. Mi több, akad már melléjük kábítószer- és örömlány-portfólió is, és azon sem csodálkoznánk, ha titkos kártyabarlangra derülne fény – az ilyesmi rendes vigalmi negyedből aligha hiányozhat. Budapesté abban azonban mindenképp eltér a kontinens más bulihelyszíneitől, hogy a Belső-Erzsébetvárosban az egész éjszaka hangos, nagy vigasság közepette emberek próbálnak meg hétköznapi életet élni. Még mindig jó pár ezren.

A többi érintett európai városhoz hasonlóan Budapestnek is van bevétele a fapadossal érkező, zömmel pár napig maradó, a kulturális élményekre kevésbé, az olcsó italra annál inkább nyitott fiatal turistákból. Hogy mennyi, azt vonatkozó statisztikák híján mindenki csak tippegeti – ami biztos: a nagy befizető, a VII. kerület luxusszállodái nem a buliiparból gazdagodnak –, de sok kicsi sokra megy, és hoz a kerület 771 kocsmája közül a két körút közötti fertályra jutó 530 vendéglátóipari egység csakúgy, mint az airbnb és a lakáshotel üzletág.

Budapest azonban abban igencsak eltér a sorstársaitól, hogy úgy tesz, mintha Belső-Erzsébetváros valami távoli galaxis volna, amely nem is látszik a Városház utcából. Annak ellenére, hogy a városatyákat mindössze pár száz méter választja el az éjszakánként súlyos közrendészeti gondokkal küzdő negyedtől, sőt a VII. kerület polgármestere hivatalból tagja a Fővárosi Közgyűlésnek, a terület az elmúlt évtizedben egyetlen szót sem vesztegetett a régi pesti zsidónegyed problémájára. Sőt a helyi önkormányzat által kezdeményezett népszavazás is úgy zajlott le február közepén, hogy a főváros közben meg se mukkant.

Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy a jelenlegi törvényi szabályozás elsősorban a kerületnek, másodsorban a világörökségi területet felügyelő államnak ad jogosítványokat az önhibáján kívül bulinegyeddé lett városrész ügyeiben való döntésre. De az mégiscsak meglepő, hogy Budapest vezetése moderátorként, a megoldás elősegítőjeként sem próbál meg ebben az ügyben fellépni: hiszen huszonnégy részre szabdaltság ide vagy oda, ez a város mégis csak egy. Ha végre azon töprengenénk, hogy közép- vagy hosszú távon hová lehet áthelyezni (átcalogatni, átédésgetni) a kocsmatömeget a sűrű lakónegyedből, ennek a gondolkodásnak aligha lehet kézzel fogható eredménye a főváros meghatározó részvétele nélkül. Elvégre ki más egyeztetethetne ingatlanokról, ki más koordinálhatná a közlekedést, ki más lenne elég erős egy veszteség-minimalizáló marketingkampány végigviteléhez?

Arra viszont jobb nem is gondolni, hogy mi van, ha Budapest tényleg levette a kezét Belső-Erzsébetvárosról. Az kiderült ugyanis az eleve kudarcra ítélt népszavazás kampánya során, hogy kellően tekintélyes moderátor nélkül ez a konfliktus nem fog megoldódni. Bár tény – mégpedig igen sokat mondó –, hogy még az érintett kerületrészen is csak a szavazásra jogosultak negyede járult az urnákhoz, ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy nincs baj, amit meg kéne oldani. Az érdektelenség maga is tünet: benne van a helyhatóság önvédő passzivitása csakúgy, mint az „úgysem lehet csinálni semmit” sok évtizedes lemondása, valamint hogy az „állandó” lakosok jó része már rég nyugalmasabb vidékekre menekült a turisták révén fialtatott lakcíméről. És persze az is, hogy valóban kérdés, mi lesz a temérdek kocsmahelyiséggel, ha egyszer elköltözik innen a vigalmi negyed. Kerül beléjük megint kalapos, szűcs, képkeregető, ócskás? Ki segít, hogy így legyen?

Hogy hová vezet a párbeszédképtelenség, az ezekben a hetekben mindennél jobban tetten érhető a Belső-Erzsébetvárosban. A kocsmások és a turistaiparból élők triumfálnak, hiszen lám, nem kell változtatni semmin, jó lesz minden, ahogy volt. A záróra újbóli bevezetése mellett agitáló civilek elkeseredetten új harcba indultak, mert bár kevesen szavaztak, de ők zömmel az éjszakai nyugalom mellett. A helyi önkormányzat pedig láthatóan az órájára sandít. Másfél év van hátra a mandátumból, azt olyan jó lenne békében kiböjtölni, és nem nagyon törődni olyan nehezen megoldható dolgokkal, mint a látható karhatalmi jelenlét megszervezése az éjszakai utcákon, vagy a közterületi vécék – a közmeghallgatás tanúsága szerint – „szélesebb körű jogi és műszaki előkészítést igénylő” létesítése.

Budapest szerepvállalása nélkülözhetetlen lenne ebben az áldatlan helyzetben. Minél előbb egy asztalhoz kellene ültetnie a feleket, a tárgyalásokon pedig elérni, hogy mindenki tegye félre az előítéleteit, és dolgozzon a közös megoldáson. Hiszen létezik kompromisszum: ahogy Stumpf István alkotmánybírói különvéleményében is megidézte, a régi Király utcában kétségkívül voltak lebuajok, mulatók, kocsmák, nyilvánosházak és zengerájok. Abban a régi vigalmi negyedben azonban minden sarkon ott állt a konstábler és üzemelt a zöld villamos. Vigadtak házon belülről, de csend honolt az utcákon. Így volt egyszerre vidám és élhető a régi BUDAPEST

BUDAPEST

a városlakók folyóirata

Pro Cultura Urbis díj 2007

XLI. évfolyam, 3. szám
megjelenik minden hónap 15-én

Alapítva: 1945

I–III. évfolyam: 1945-1947
szerkesztő:

Némethy Károly, Lestyán Sándor
IV–XXVI. évfolyam, 1966-1988
szerkesztő:

Mesterházi Lajos, Fekete Gyula,
Vargha Balázs, Jávor Ottó, Szabó János

Főszerkesztő:

Buza Péter

Olvasószerkesztő:

Saly Noémi

Szerkesztőbizottság:

**Angelus Róbert, Buza Péter,
Hídvégi Violetta, Kirschner Péter,
N. Kósa Judit (publicisztika), Saly Noémi,
Sándor P. Tibor (archív fotó),
Török András (Simplicissimus Budapestje)**

Facebook oldalunk szerkesztője:
Vadász Ágnes

A szerkesztés műhelye
a Nagy Budapest Törzsasztal

A szerkesztőség levelezési címe:
1054 Budapest, Honvéd utca 3.

E-mail: budapestfolyoirat@summa-artium.hu

Honlap: www.budapestfolyoirat.hu

Kiadja

Summa Artium Nonprofit Kft.

Felelős kiadó: Török András

1054 Budapest, Honvéd utca 3.

Telefon: 318-3938, fax: 318-3938

Lapigazgató

Szűcs Andrea

A BUDAPEST partnere

a Városháza Kiadó

Kiadóvezető: Csomós Miklós

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár

1088 Budapest, Szabó Ervin tér 1.

Telefon: 411-5000

Terjesztés:

Magyar Posta

Reklamáció: 318-3938

Tördelés:

Görög Gábor

Nyomdai munka:

Pharma Press Kft.

1037 Budapest, Vörösvári út 119-121.

telefon: 577-6300, fax: 323-0103

ISSN: 1785-590x

Nyilvántartási szám: 2.2.4/237/2004

A borítón:

Börönd Ödön meg a Westend
(26. oldal)

A hátsó borítón:

Táncsics, a sajtó mártírja
(20. oldal)